

εὐδοκίμως ὁ μαθητὴς του Τιμόθεος ὁ ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τῆς Ἐλασσῶνος¹, τοῦτον δὲ ὁ αὐτόθεν καταγόμενος Ἴωνᾶς ὁ Σπαρμιώτης διδάσκων ἀπὸ τοῦ 1780—1790², ἐφεξῆς δὲ ἡ Σχολὴ διατηρεῖται καλῶς βαινουσα μέχρι τῆς σήμερον.

Ἐν Ῥαψάνῃ, ὡσαύτως ποτὲ ἀκμαία διὰ τὴν βιομηχανίαν καὶ τὸ ἐμπόριον, συνετηρεῖτο Ἑλλ. Σχολὴ περὶ τὰ μέσα τῆς ΙΗ΄ Ἐκατ., ἐξ ἧς ἠρύσθη τὰ πρῶτα νάματα ὁ ἐκ Ῥαψάνης Βασίλειος, εἷς τῶν ἀρίστων μαθητῶν τοῦ Εὐγενίου ἐν τῇ Ἀθωνιάδι Ἀκαδημίᾳ (1753—1758)³. Περὶ τὰ τέλη τῆς αὐτῆς Ἐκατ. (1790—) ἐδίδασκεν αὐτόθι Ἴωνᾶς ὁ Σπαρμιώτης⁴, μεθ' οὗ ὁ ἐκ Κοζάνης Στέφανος Σταμκίδης⁵, τῷ δὲ 1803 ἐδίδασκεν ἐν αὐτῇ Ἀργύριος ὁ Παπαῖς Ρίζου Σικτισεὺς⁶, ἐφεξῆς δὲ ἡ Σχολὴ διατηρεῖται ἄχρι τοῦ νῦν. Αὐτόθεν κατήγοντο Δημήτριος Γοθδελαῶς, φιλόσοφος, Διευθυντὴς τῆς ἐν Ἰασιῷ Αὐθεντικῆς Σχολῆς τῷ 1820⁷, ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Μιχαὴλ Παναγιώτου, ἰατροφιλόσοφος⁸, καὶ ἕτεροι.

Καὶ ἐν τῇ *Θεσσαλομαγνησίᾳ* πρωτίμως αἱ Μοῦσαι εὗρον λάτρεις καὶ θεράποντας. Ἐν Ζαγοράῃ τῷ 1743 φαίνεται ὑπάρχουσα Σχολὴ Ἑλληνικὴ⁹, ἐν ἧ ἡ πρῶτος, ὡς λέγεται, ἐδίδαξεν ὁ Ἱερομόναχος Ζαχαρίας, εἶτα Κωνσταντῖνος ὁ ἐπικληθεὶς λογιώτατος¹⁰, περὶ δὲ τὰ μέσα τῆς ΙΗ΄ Ἐκατ. ἐσχολάρχει ὁ αὐτόθεν καταγόμενος Ῥαφαὴλ μοναχὸς¹¹, παρ' οὗ ἐμαθητεύσε καὶ ὁ ἀπὸ Προϊλάβου τῷ 1757 Οἰκου-

(1) Π. Ἄρ.

(2) Σοφ. Κ. Οἰκ. ἔγγραφ. σημ.

(3) Π. Ἄρ.

(4) Σοφ. Κ. Οἰκ. ἔγγρ. σημ.

(5) Π. Ἄρ.

(6) Ἀστρονομ. Λαλάνδου Τόμ. Β΄ σελ. VIII τῆς ἑλλ. μεταφράσεως.

(7) Βρετοῦ Β΄, 257. (8) Π. Ἄρ.

(9) Ἀναστάσιος ὁ Γόρδιος ἔγραψε τῷ Δημητριάδῳ Ἰωαννικίῳ (ἐν ἐπισ. ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 36 χειρ. τῆς βιβλιοθ. τῆς κατὰ Χάλκην Θεολογικῆς Σχολῆς) « Περὶ δὲ οὗ φησι κατὰ Ζαγορὰν σχολείου, χαίρω ἀκούων, ὅτι καὶ Σχολείων μετὰ τῶν ἄλλων καλῶν ἢ κατ' Αὐτὴν εὐμοιρεῖ Ἐπαρχία. ἀλλ' εἰ καθηγητοῦ ὑστέρηται, οὐκ ἐμὲ ὧ; τοιοῦτον ἀναμενέτω. »

(10) Νικ. Μάγνητος Περιήγ. ἢ Τοπογρ. Θεσσαλίας; σελ. 64. 86.

(11) Π. Ἄρ.

